

Eix Qualitat de Vida Urbana

Membre referent Comissió Dinamitzadora: **Zaida Rincón**

Participants Vídeo: **Xavier Matilla i Pedro Moya**

Personal de suport de l'Ajuntament: **Paula Sirvent, Marta Pérez**

Data

Dilluns, 31 de març de 2014

Hora i Lloc

19:30h. Sala 6. Vapor Universitari

Assistents

ARMENGOL, Marc
BUSQUE, Anna
COSTA, Anna
FERNÁNDEZ, Marina
LLOVERAS, Miquel
LÓPEZ, Francisco
MATILLA, Xavier
MESTRES, Rosalia
MOYA, Pedro
PLAYÀ, Montserrat
QUIRÓS, Àngel
ROJANO, Ana María
ROJANO, Mayte
SALVADOR, Eva
SERRA, Antoni
SOLER, Laia
SORIANO, Maite
TOHANEAU, George
TUGORES, Jon
VIDAL, Ramon

Acta - Resum

PRESENTACIÓ

- La sessió s'inicia amb una presentació a càrrec de Zaida Rincón, membre de la Comissió Dinamitzadora, en la que explica la dinàmica de la sessió i en la que introdueix l'Eix Qualitat de Vida Urbana, i com aquest ha sorgit a partir de l'agrupació de les preguntes formulades en l'acte del dia 25 de novembre de 2013.
- De l'anàlisi particular que ella mateixa ha realitzat de la vintena de preguntes classificades en aquest eix, estableix 5 categories: concepte de ciutat, igualtat entre barris, mobilitat, seguretat i participació.

DIÀLEG

- S'inicia el diàleg a partir de la formulació de dues preguntes: **Quin és l'estàndard de qualitat que busquem a la nostra ciutat? . Quines són les claus que ens portarien a assolir aquest estàndard de qualitat?**
- Es planteja la necessitat d'iniciar la cerca de l'estàndard de qualitat, definint el tamany de ciutat que volem. Es recorda la transformació de Terrassa a partir de les Olimpíades del 92 i com ha anat creixent afavorida per la bonança econòmica i el boom de la construcció, transformant alguns barris en espais dormitori de la gent que fa vida a altres ciutats com Barcelona. Davant el canvi d'època que estem vivim, es proposa reflexionar sobre si és millor créixer quantitativament o centrar-se en millorar qualitativament allò que la ciutat ja té.
- L'estàndard de qualitat també ha de venir definit pel contacte amb la natura i la proximitat de zones verdes. Terrassa té un emplaçament privilegiat al costat del Parc Natural de St.Llorenç, però la natura no només ha d'estar present al voltant, també ha de ser-hi dins la ciutat: manteniment zones verdes, parcs i jardins... es proposa places menys cimentades i amb més vegetació i més carrils bicis i que aquests tinguin un traçat més segur i no pel mig de la carretera com passa en alguns trams.
- L'estàndard de qualitat també ve condicionat per la relació de l'administració amb la ciutadania. Les administracions acostumen a ser molt jeràrquiques i burocràtiques, limitant l'accés dels ciutadans a les presses de decisió de molts temes que els afecten directament. La participació ciutadana és molt limitada i caldria fomentar-la i facilitar-la encara més. Es proposa una administració més oberta i menys jerarquizada, més transparent i participativa.
- L'estàndard de qualitat ha d'incloure una mobilitat amb consciència medioambiental, consciència del cost energètic i la necessitat d'incorporar la sostenibilitat a les nostres vides. Es proposa reflexionar sobre models d'altres

ciutats on el transport públic s'adapta al tamany dels carrers (microbus al centre), i sobre l'ús dels vehicles particulars a les ciutats, especialment els de grans dimensions pel centre.

- L'estàndard de qualitat de vida urbana també ha de tenir en compte l'edificació que es realitza i el manteniment dels espais existents: línies d'alta tensió, neteja de la llera de les rieres, neteja de la zona de la muntanyeta de Can Boada on hi ha xeringues...i adequar-lo per a zones de lleure per a les famílies i zones de passeig. Es planteja la necessitat d'aprofitar i optimitzar els recursos ja existents a la ciutat.
- La ciutat la dissenyen els polítics i els tècnics municipals. La part tècnica ha de ser responsabilitat dels professionals qualificats per prendre decisions en base als coneixement necessaris, però la part política ha d'estar més oberta a la ciutadania i que decisions com quines zones es volen potenciar (centre o perifèria) siguin preses tenint en compte la participació ciutadana. Es proposa que el disseny de la ciutat sigui més participatiu.
- La participació ciutadana està molt vinculada a la consciència social, entenent per consciència social que la ciutat és de tots i que a tots ens afecta allò que passi més enllà del nostre carrer o barri. La nostra cultura llatina, a diferència de la nòrdica, no té massa desenvolupat el respecte per l'espai públic i el compromís cívic de mantenir entre tots la neteja dels carrers, el manteniment del mobiliari urbà. Falta un sentiment transversal, un sentiment de pertinença o orgull de la nostra ciutat i s'ha de partir de la base que les persones hem d'estimar el que tenim. L'estàndard que qualitat de vida urbana hauria d'incorporar el civisme i la consciència social. Els sorolls i la neteja dels carrers són paràmetres que canvien molt la percepció de la ciutat.
- Es produeixen intervencions contraposades en relació a l'oci de la ciutat: Hi ha una postura que preferiria una ciutat amb més alternatives d'oci i una altra que considera que no totes les ciutats han de tenir de tot. S'arriba a un punt comú de valorar que a Terrassa li falta un espai adequat per al Jazz. Terrassa té moltes potencialitats , en part gràcies a la seva proximitat a Barcelona, també té elements de gran valor (Parc Vallparadís, Museu Tèxtil...)però la difusió/comunicació de tot plegat resulta deficient. Es proposa millorar la comunicació de les possibilitats que la ciutat ofereix.
- La ciutat de Terrassa ha passat de ser una vila agrària a una ciutat de grans dimensions en poc més d'un segle. Aquest espectacular creixement es va veure molt intensificat a les dècades dels anys 50 i 60, on les migracions i la falta de planificació urbanística va donar lloc a una urbanització ràpida i desordenada. Les riuades de 1962 , formen part d'un capítol tràgic del passat que també han condicionat molt l'aspecte actual de la ciutat (les actuals rieres). Tot i que s'ha aconseguit millorar moltes coses, encara són moltes les correccions a realitzar, no obstant, per mirar al futur hem de tenir present el nostre passat.

- El centre de la ciutat concentra molta activitat comercial i ambient i no està degradat. Es valora positivament i hi ha intervencions que destaquen aquest fet com un indicador positiu de la qualitat i la salut de la ciutat. Aquesta reflexió planteja dues més: la **primera** vinculada amb el model centre-periferia, on es qüestiona el model d'atenció que es dona des de l'Ajuntament als barris més perifèrics. Es considera que aquests més allunyats del centre també són mereixedors d'equipaments i serveis i de poder gaudir els avantatges que hi ha al centre. Es produeixen opinions contraposades en alguns casos, complementàries en altres, i finalment es considera que tots els barris integren la ciutat i que tots han de ser atesos, però no des de l'homogenització i repetir el model del centre a la perifèria sinó atenent a les necessitats particulars de cadascú d'ells i tenint en consideració els seus trets diferencials. Es proposa la necessitat de mirar més als barris perifèrics amb aquesta òptica. La **segona** reflexió es focalitza en l'estat actual del centre de la ciutat. S'accepta que hi ha activitat comercial i ambient en algunes zones concretes com seria el carrer St.Pere, però es considera que viure al centre té els seus inconvenients (trànsit intens, pas dels autobusos) i que tot i ser el centre, falten equipaments que sí tenen als barris (per exemple una biblioteca). També es considera que falta dinamisme a la Rambla i s'apunta que el cinema era un gran dinamitzador.
- Un altre element a tenir en compte a l'hora de definir l'estàndard de qualitat de vida urbana, és la proximitat dels serveis, equipaments... allò que faciliti la vida als ciutadans i ciutadanes. Terrassa té els serveis descentralitzats i això dona qualitat de vida a les persones, però hi ha equipaments que no es poden descentralitzar, espais com el Parc de Vallparadís no es poden reproduir a tots els barris, això no vol dir que només els veïns del centre el puguin gaudir. El Parc de Vallparadís ha de ser accessible a tothom, en aquest sentit, es proposa habilitar grans zones d'aparcament al seu entorn per tal que les persones de la perifèria puguin apropar-se i passar el dia.
- Es reflexiona sobre si les rieres de les Arenes i del Palau, també es podrien fer zones de passeig. Hi ha propostes de reproduir el model utilitzat al Besòs o a València, però no sembla tan senzill en tant que són rieres i no rius i resulta difícil poder garantir la seguretat i el control de les aigües perquè no tenen una llera consolidada. Transformar la Riera del Palau en un passeig, era una opció que amb la crisi econòmica s'ha aturat. Es planteja que Terrassa té importants reptes a superar, tot i així la ciutat sempre s'ha de tenir un punt de somni i desig, sense ignorar la realitat. No es tracta d'orgull sinó de valorar el que tenim i tenir-ne consciència.
- Cal tenir present les noves tecnologies. Internet, per exemple, permet fer la compra on-line. Això canvia la forma de relacionar-nos. Es suggereix aplicar aquestes noves tecnologies per millorar la comunicació de la ciutat. S'utilitza l'expressió "Les empreses treballen en metadata mentre que l'administració funciona amb pàgines grogues" per evidenciar l'endarreriment de l'administració pública en la incorporació de les noves tecnologies. Es proposa l'ús de l'eina que ofereix metadata per millorar la comunicació de la ciutat.

- Arribats a aquest punt, tot i haver paraules demanades, la sessió es tanca per haver esgotat el temps reservat.